

31982L0176

L 81/29

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

27.3.1982

DIREKTIVA SVETA
z dne 22. marca 1982
o mejnih vrednostih in ciljeh kakovosti pri odvajanju živega srebra v industriji, ki uporablja kloralkalno elektrolizo

(82/176/EGS)

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in zlasti členov 100 in 235 Pogodbe,

ob upoštevanju Direktive 76/464/EGS z dne 4. maja 1976 o onesnaževanju pri odvajanju nekaterih nevarnih snovi v vodno okolje Skupnosti ⁽¹⁾ in zlasti člena 6 Direktive,

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽²⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽³⁾,

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽⁴⁾,

ker člen 3 Direktive 76/464/EGS predvideva sistem predhodnih dovoljenj, ki določajo emisijske standarde za izpust snovi s seznama I v Prilogi k navedeni direktivi, da se zaščiti vodno okolje Skupnosti pred onesnaževanjem z nekaterimi nevarnimi snovmi; ker člen 6 navedene direktive predpisuje, da morajo biti za vodno okolje, na katero vplivajo te snovi, določene mejne vrednosti za take emisijske standarde in tudi cilje kakovosti;

ker so živo srebro in njegove spojine vključene v seznam I;

ker morajo države članice upoštevati mejne vrednosti, razen kadar lahko uporabijo cilje kakovosti;

ker je onesnaženje, ki ga povzroča odvajanje živega srebra v vodo, v veliki meri posledica elektrolize alkalijskih kloridov in bi bilo zato najprej treba določiti mejne vrednosti za industrijo, ki uporablja ta postopek, in cilje kakovosti za vodno okolje, v katero ta industrija odvaja živo srebro; ker je za takšno odvajanje potrebno predhodno dovoljenje;

ker mora biti namen teh ciljev kakovosti odprava onesnaževanja z živim srebrom v različnih delih vodnega okolja, na katere bi lahko vplivale živo srebro vsebujoče odplake industrije, ki uporablja kloralkalno elektrolizo;

ker morajo biti ti cilji kakovosti določeni izrecno v ta namen in ne za sprejemanje predpisov, ki se nanašajo na varstvo potrošnikov ali na trženje izdelkov, ki izvirajo iz vodnega okolja;

ker bi moral biti predviden poseben postopek spremljanja stanja, ki bi državam članicam omogočil dokazati, da so zahteve glede kakovosti izpolnjene;

ker bi bilo treba za učinkovito uporabo te direktive predvideti, da bodo države članice spremljale stanje vodnega okolja, na katero vpliva navedeni izpust živega srebra; ker člen 6 Direktive 76/464/EGS ne predvideva pristojnosti za uvedbo takega spremljanja stanja; ker v Pogodbi niso predvidena potrebna pooblastila za ukrepanje in bi bilo treba uporabljati člen 235 Pogodbe;

⁽¹⁾ UL L 129, 18.5.1976, str. 23.

⁽²⁾ UL C 169, 6.7.1979, str. 2.

⁽³⁾ UL C 341, 31.12.1980, str. 24.

⁽⁴⁾ UL C 83, 2.4.1980, str. 16.

ker je pomembno, da Komisija vsakih pet let predloži Svetu primerjalno oceno izvajanja te direktive v državah članicah;

ker je podzemna voda izvzeta iz področja uporabe te direktive, saj jo obravnava posebna direktiva,

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

1. Ta direktiva:

- v skladu s členom 6(1) Direktive 76/464/EGS določa mejne vrednosti za emisijske standarde za živo srebro pri odvajanju iz industrijskih obratov, kot so opredeljeni v točki (d) člena 2 te direktive,
- v skladu s členom 6(2) Direktive 76/464/EGS določa cilje kakovosti vodnega okolja, ki se nanašajo na živo srebro,
- v skladu s členom 6(4) Direktive 76/464/EGS za obstoječe povzročitelje obremenitve določa roke za izpolnitev pogojev iz dovoljenj, ki jih izda pristojni organ države članice,
- v skladu s členom 12(1) Direktive 76/464/EGS določa referenčne merilne metode za določanje vsebnosti živega srebra v izpustih in v vodnem okolju,
- v skladu s členom 6(3) Direktive 76/464/EGS določa postopek spremljanja stanja,
- zahteva sodelovanje med državami članicami, kadar odvajanje vpliva na vode več držav članic.

2. Ta direktiva se uporablja za vode iz člena 1 Direktive 76/464/EGS, razen za podzemno vodo.

Člen 2

V tej direktivi pomeni izraz:

- (a) „živo srebro“:
- kemični element živo srebro,
  - živo srebro v kateri koli njegovi spojini;
- (b) „mejne vrednosti“:
- vrednosti, določene v Prilogi I;
- (c) „cilji kakovosti“:
- zahteve, določene v Prilogi II;
- (d) „industrijski obrat“:
- vsak obrat za elektrolizo alkalijskih kloridov z živosrebrnimi celicami;

(e) „obstoječi obrat“:

industrijski obrat, ki ob notifikaciji te direktive že obratuje;

(f) „nov obrat“:

— industrijski obrat, ki je začel obratovati po notifikaciji te direktive,

— obstoječi industrijski obrat, v katerem se je zmogljivost za elektrolizo alkalijskih kloridov z živosrebrnimi celicami po notifikaciji te direktive bistveno povečala.

Člen 3

1. Mejne vrednosti, roki za njihovo upoštevanje in postopek spremljanja stanja so določeni v Prilogi I.

2. Dovoljenja iz člena 3 Direktive 76/464/EGS morajo vsebovati vsaj tako stroge določbe, kot so tiste v Prilogi I k tej direktivi, razen če država članica na podlagi prilog II in IV k tej direktivi upošteva člen 6(3) Direktive 76/464/EGS.

Dovoljenja se pregledajo najmanj vsaka štiri leta.

3. Brez poseganja v obveznosti držav članic, ki izhajajo iz odstavkov 1 in 2, in v določbe Direktive 76/464/EGS države članice lahko izdajo dovoljenja za nove obrate le, če se taka dovoljenja sklicujejo na standarde, ki ustrezajo najboljšim razpoložljivim tehničnim sredstvom za preprečevanje odvajanja živega srebra.

Kadar zaradi tehničnih razlogov nameravani ukrepi niso v skladu z najboljšimi razpoložljivimi tehničnimi sredstvi, država članica ne glede na vrsto izbrane metode pred dovoljenjem predloži Komisiji utemeljitev teh razlogov.

Komisija državam članicam v treh mesecih pošlje poročilo s svojim mnenjem o odstopanju, opisanem v drugem pododstavku.

4. Referenčna analitska metoda za določanje prisotnosti živega srebra je navedena v Prilogi III.1. Druge metode se lahko uporabljajo, pod pogojem, da so meje detekcije ter natančnost in pravilnost takšnih metod najmanj tako dobre kakor tiste iz Priloge III.1. Zahtevana točnost meritve količine odplak je navedena v Prilogi III.2.

Člen 4

Zadavne države članice so odgovorne za spremljanje stanja vodnega okolja, na katero vplivajo industrijski izpusti.

Kadar izpusti vplivajo na vode več držav članic, zadevne države članice z medsebojnim sodelovanjem uskladijo postopke spremljanja stanja.

Člen 5

1. Komisija na podlagi informacij, ki jih v skladu s členom 13 Direktive 76/464/EGS na njeno zahtevo, ki jo mora predložiti za vsak primer posebej posreduje država članica, predvsem tistih o:

- podrobnostih o dovoljenjih, ki določajo emisijske standarde, povezane z odvajanjem živega srebra,
- rezultatih meritev, opravljenih preko nacionalne mreže za določanje koncentracij živega srebra,

pripravi primerjalno oceno izvajanja te direktive v državah članicah.

2. Komisija vsakih pet let posreduje Svetu primerjalno oceno iz odstavka 1.

Če se znanstvena spoznanja, predvsem glede strupenosti, obstojnosti in kopičenju živega srebra v živih organizmih in usedlinah, spremenijo ali če se najboljše razpoložljiva tehnična

sredstva izpopolnijo, Komisija predloži Svetu ustrezne predloge za okrepitev mejnih vrednosti in ciljev kakovosti, če je to potrebno.

Člen 6

1. Države članice sprejmejo ukrepe, potrebne za uskladitev s to direktivo, pred 1. julijem 1983. O tem nemudoma obvestijo Komisijo.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedila določb nacionalne zakonodaje, sprejete za področje, ki ga zajema ta direktiva.

Člen 7

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 22. marca 1982

Za Svet

Predsednik

L. TINDEMANS

PRILOGA I

Mejne vrednosti, roki za njihovo upoštevanje ter postopek za spremljanje stanja odvajanja

1. Mejne vrednosti, izražene v koncentracijah, ki načeloma ne smejo biti presežene, določa naslednja tabela.

Merska enota	Mjerne vrednosti mesečnih povprečij, ki po 1. juliju ne smejo biti presežene		Opombe
	1983	1986	
Reciklirana ali izgubljena slanica Mikrogrami živega srebra na liter	75	50	Velja za celotno količino živega srebra v vseh vodah, ki vsebujejo živo srebro in se odvajajo z zemljišča industrijskega obrata

Mejne vrednosti, izražene v najvišjih koncentracijah, nikakor ne smejo biti večje od tistih, ki so izražene v najvišjih količinah, deljenih s količino vode, ki je potrebna na tono inštalirane zmogljivosti proizvodnje klora.

2. Ker je koncentracija živega srebra v odplakah odvisna od prostornine v proces vključene vode, ki je pri različnih postopkih in obratih različna, je treba vsekakor upoštevati mejne vrednosti, izražene v količinah izpuščenega živega srebra glede na inštalirano zmogljivost proizvodnje klora, ki jih prikazuje naslednja tabela.

Merska enota	Mjerne vrednosti mesečnih povprečij, ki po 1. juliju ne smejo biti presežene		Opombe
	1983	1986	
Reciklirana slanica Grami živega srebra na tono inštalirane zmogljivosti proizvodnje klora	0,5 1,5	0,5 1,0	Velja za živo srebro v odplakah, ki se odvajajo iz proizvodne enote za proizvodnjo klora Velja za celotno količino živega srebra v vseh vodah, ki vsebujejo živo srebro, ki se odvajajo z zemljišča industrijskega obrata
Izgubljena slanica Grami živega srebra na tono inštalirane zmogljivosti proizvodnje klora	8,0	5,0	Velja za celotno količino živega srebra v vseh vodah, ki vsebujejo živo srebro, ki se odvajajo z zemljišča industrijskega obrata

3. Mejne vrednosti dnevni povprečij so štirikratniki ustreznih mejnih vrednosti mesečnih povprečij iz točk 1 in 2.
4. Da bi se preverilo, ali se pri odvajanju upoštevajo emisijski standardi, ki so bili določeni v skladu z mejnimi vrednostmi iz te priloge, se mora uvesti postopek spremljanja stanja. Ta postopek mora predvideti:
- vsakodnevno jemanje reprezentativnega vzorca odplak 24-urnega obdobja in meritev koncentracije živega srebra v tem vzorcu ter
  - meritev celotne količine odplak, izpuščenih v tem obdobju.

Količina živega srebra, izpuščenega v enem mesecu, se izračuna tako, da se sešteje količine živega srebra, izpuščene v posameznih dneh tega meseca. Vsoto se nato deli z inštalirano zmogljivostjo proizvodnje klora.

PRILOGA II

Cilji kakovosti

Za tiste države članice, ki uporabljajo izjemo po členu 6(3) Direktive 76/464/EGS, se emisijski standardi, ki jih morajo predpisati države članice v skladu s členom 5 navedene direktive in zagotavljati njihovo uporabo, določijo tako, da se na območju, na katero vpliva odvajanje živega srebra iz obratov za kloralkalno elektrolizo, upošteva en ali več ustreznih ciljev kakovosti, ki so naštetih spodaj. Pristojni organ za vsak primer posebej določi prizadeto območje in med cilji kakovosti, naštetimi v točki 1, izbere tistega ali tiste, za katere meni, da ustrezajo namenu uporabe prizadetega območja, pri tem pa upošteva, da je namen te direktive odpraviti onesnaževanje.

1. Zaradi odprave onesnaževanja, kakor je opredeljeno v Direktivi 76/464/EGS, in v skladu s členom 2 navedene direktive se določijo naslednji cilji kakovosti:
    - 1.1 Koncentracija živega srebra v reprezentativnem vzorcu ribjega mesa, ki je bilo izbrano za indikator, ne sme preseči 0,3 mg/kg neposušenelega mesa.
    - 1.2 Celotna koncentracija živega srebra v celinskih površinskih vodah, na katere vpliva odvajanje, ne sme preseči 1 µg/l kot aritmetične srednje vrednosti rezultatov vseh meritev v letu.
    - 1.3 Koncentracija raztopljenega živega srebra v rečnih vodah ob izlivu v morje, na katere vpliva odvajanje, ne sme preseči 0,5 µg/l kot aritmetične srednje vrednosti rezultatov vseh meritev v letu.
    - 1.4 Koncentracija raztopljenega živega srebra v teritorialnem morju in notranjih morskih vodah, razen v rečnih vodah ob izlivu v morje, na katere vpliva odvajanje, ne sme preseči 0,3 µg/l kot aritmetične srednje vrednosti rezultatov vseh meritev v letu.
    - 1.5 Kakovost vod mora biti zadostna, da ustreza zahtevam katere koli druge direktive Sveta, ki velja za take vode v zvezi s prisotnostjo živega srebra.
  2. Koncentracija živega srebra v usedlinah ali mehkužcih in lupinarjih ne sme znatno naraščati.
  3. Kadar za vode enega območja velja več zahtev, mora biti kakovost vode zadostna, da ustreza vsaki od zahtev.
  4. Številčne vrednosti zahtev glede kakovosti, določenih v 1.2, 1.3 in 1.4, se lahko do 30. junija 1986 izjemoma in, če je to potrebno zaradi tehničnih razlogov, pomnožijo z 1,5 pod pogojem, da je Komisija o tem predhodno obveščena.
-

PRILOGA III

Referenčne merilne metode

1. Referenčna analitska metoda za določanje vsebnosti živega srebra v vodah, ribjem mesu, usedlinah in mehkužcih ter lupinarjih je neplamenska atomska absorpcijska spektrometrija po ustrezni predobdelavi vzorca, pri kateri se upošteva zlasti predoksidacija živega srebra in nato redukcija živosrebrnih ionov Hg(II).

Meje detekcije ⁽¹⁾ morajo biti takšne, da je mogoče koncentracijo živega srebra izmeriti s točnostjo ⁽¹⁾ $\pm 30\%$ in pravilnostjo ⁽¹⁾ $\pm 30\%$ pri naslednjih koncentracijah:

- v izpustih: ena desetina najvišje dovoljene koncentracije živega srebra, določene v dovoljenju,
- v površinskih vodah: ena desetina koncentracije živega srebra, določene v cilju kakovosti,
- v mesu rib ali mehkužcev in lupinarjev: ena desetina koncentracije živega srebra, določene v cilju kakovosti,
- v usedlinah: ena desetina koncentracije živega srebra v vzorcu ali 0,05 mg/kg suhe snovi — tista vrednost, ki je večja.

2. Količino odplak je treba izmeriti s točnostjo $\pm 20\%$.

⁽¹⁾ Opredelitev teh pojmov je enaka kot v Direktivi Sveta 79/869/EGS z dne 9. oktobra 1979 o merilnih metodah, pogostnosti vzorčenja in analizi površinske vode za črpanje pitne vode v državah članicah (UL L 271, 29.10.1979, str. 44).

PRILOGA IV

Postopek spremljanja stanja za cilje kakovosti

1. Za vsako dovoljenje, ki je izdano na podlagi te direktive, pristojni organ določi omejitve, postopek spremljanja stanja ter roke za upoštevanje zadevnih ciljev kakovosti.
  2. V skladu s členom 6(3) Direktive 76/464/EGS države članice za vsak izbran in uporabljen cilj kakovosti sporočijo Komisiji:
    - mesta odvajanja in sredstva razširjanja,
    - območja, za katera se uporabljajo cilji kakovosti,
    - mesta vzorčenja,
    - pogostnost vzorčenja,
    - metode vzorčenja in merilne metode,
    - dobljene rezultate.
  3. Vzorci morajo natančno predstavljati kakovost vodnega okolja na območju, na katero vpliva odvajanje; in vzorčenje mora biti dovolj pogosto, da ob upoštevanju posebnega naravnega nihanja vodnega režima pokaže kakršne koli spremembe v vodnem okolju. Analiza morskih rib mora biti opravljena na zadostnem številu vzorcev in vrst.
  4. Pristojni organ ob upoštevanju cilja kakovosti iz točke 1.1 Priloge II izbere vrste rib, ki bodo sprejete kot indikatorji pri analizi. Pri morskih vodah so med takimi vrstami, izbranimi med tistimi, ki živijo v obalnih vodah in se lovijo na nekem območju, lahko tudi trske, moli, morske plošče, skuše, vahnje in iverke.
-